

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 026524 23 Кж 17
Бања Лука, 28.11.2025. године

Врховни суд Републике Српске, у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија, Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Владимира Симовића и др Вељка Икановића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Ање Давидовић, у кривичном предмету против оптуженог С. Ш., због кривичног дјела тешког убиства из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби Републичког јавног тужилаштва Републике Српске – Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бањалука, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањалуци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 026524 21 К-п од 20.09.2023. године, након одржане сједнице вијећа којој су присуствовали републички јавни тужилац Горан Гламочанин, оптужени С. Ш. и бранилац оптуженог Жељко Шурлан, адвокат из Бањалуке, дана 28.11.2025. године донио је

РЈЕШЕЊЕ

Уважава се жалба Републичког јавног тужилаштва Републике Српске – Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бањалука, укида се пресуда Окружног суда у Бањалуци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 026524 21 К-п од 20.09.2023. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањалуци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 026524 21 К-п од 20.09.2023. године, оптужени С. Ш. је, на основу одредбе члана 298. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС), ослобођен од оптужбе да је учинио кривично дјело тешког убиства из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17 и 15/21, у даљем тексту: КЗ РС), при чему су на основу члана 100. став 1. ЗКП РС трошкови кривичног поступка пали на терет буџетских средстава, док су оштећени С. М. и Б. М. са имовинско правним захтјевима упућени на парницу.

Против побијане пресуде, жалбу је благовремено изјавило Републичко јавно тужилаштво Републике Српске - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бањалука (у даљем тексту:

Републичко јавно тужилаштво), због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и оптужени огласи кривим за кривично дјело које му се ставља на терет или да се пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно одлучивање.

У одговору на жалбу, у смислу одредбе члана 316. ЗКП РС, бранилац оптуженог, Жељко Шурлан, адвокат из Бањалуке, је предложио да се жалба одбије као неоснована и побијана пресуда потврди.

У сједници вијећа, одржаној у смислу одредбе члана 318. став 4. ЗКП РС, у присуству Републичког јавног тужиоца Горана Гламочанина, те оптуженог и његовог браниоца, овај суд је испитао побијану пресуду, у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС у дијеловима у којима се побија жалбом, а по службеној дужности и да ли је на штету оптуженог повријеђен Кривични законик, па је одлучено као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Основани су аргументи из жалбе Републичког јавног тужилаштва да је побијаном пресудом погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 313. став 1. ЗКП РС), а што је било од утицаја на законито и правилно пресуђење. Оптуженом се ставља на терет да је заједно и по претходном договору са, за сада лицем неутврђеног идентитета, у претходном временском периоду, а прије 15.05.2020. године, набавили мотоцикл и исти искористили за извиђање лица мјеста на ком су планирали лишити живота С. Ћ., те користили за долазак и одлазак са лица мјеста након извршења кривичног дјела, набавили аутоматско ватрено оружје и муницију којим ће извршити дјело, те подесним алатом и предузетим радњама прилагодили двије локације на лицу мјеста, у Драгочају, у пошумљеном појасу поред локалног пута који су користили за своје скривање и скривање мотоцикла, те за осматрање и извршење кривичног дјела, тако што су поломили гране на двије локације и њима маскирали своје позиције на лицу мјеста и маскирали мотоцикл, а затим дана 15.05.2020. године око 11.15 часова у мјесту Драгочај, засеок Кочићи, у засједи сачекали оштећеног С. Ћ., који је наишао путем, возећи властито путничко моторно возило марке “голф VI” регистарски број М93-Е-439, те по возилу испалили најмање 22 хица из два аутоматска оружја, која користе муницију цалл 7,62 мм, која зрна су погодила оштећеног и нанијела му тешке и по живот опасне повреде у виду разорења можданог ткива са разорењем витално важних можданих центара и разорења десне половине срца уз пробојно оштећење торакалног дијела аорте, услед којих је наступила тренутна смрт, а починиоци дјела су се мотоциклом удаљили у непознатом правцу, дакле, другог организовано лишили живота, чиме би извршио кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС.

У побијаној пресуди првостепени суд је утврдио да не постоје докази да је управо С. Ш. постигао претходни договор са лицем за сада неутврђеног идентитета, у претходном временском раздобљу, а прије 15.05.2020. године, да ће извршити припреме које се састоје у набавци мотоцикла, извиђању лица мјеста на којем ће извршити убиство С. Ћ., набавци аутоматског ватреног оружја и одговарајуће муниције, и других радњи које су претходиле убиству оштећеног, те да је оптужени на описани начин учествовао у извршењу убиства дана 15.05.2020. године. Налазећи да је доказано да је мотоциклом извиђано мјесто извршења кривичног дјела и да су извршиоци мотоциклом дошли на мјесто извршења дјела, у Драгочај, засеок Кочићи, и отишли мотоциклом, првостепени суд је утврдио да није описано на који начин и којим радњама је оптужени учествовао у набавци мотоцикла, оружја и муниције. Утврђујући да је вршено осматрање куће

оштећеног прије убиства, као и осматрање пута од седам особа, па и оптуженог С. Ш., који су учествовали у осматрању и извршењу напада, а да су оптужницом обухваћени само оптужени и још једно НН лице, дакле без описа улоге преосталих пет НН лица, првостепени суд је утврдио и да ДНК профил осумњиченог, пронађен на одломљеној грани дрвета у непосредној близини мјеста извршења кривичног дјела, већински заступљен у мијешаном ДНК профилу најмање три лица и то бесконтактни биолошки траг од тјелесних излучевина које нису пронађене, повезује оптуженог са радњом припремања убиства С. Ћ. и са мјестом извршења кривичног дјела. Налазећи доказаним и да је С. Ш. у периоду од 16.04. до 01.05.2020. године учествовао у осматрању кретања С. Ћ., када је, заједно са још најмање два НН лица и оставио "бесконтактни" биолошки траг на грани дрвета, првостепени суд је утврдио да је до 01.05.2020. године оптужени прекинуо са помагањем у извршењу кривичног дјела, јер је одбрана изведеним доказима учинила извјесним да је оптужени почетком маја 2020. године, одустао од ових активности и отишао код пријатеља М. В. у Сисак, поклањајући вјеру свједоцима М.В., А. М. и И. Ц. који су свједочили о тим околностима, те га се није могло осудити ни због помагања у извршењу овог дјела. Такође, налазећи доказаним да су два лица извршила убиство, побијаном пресудом утврђено је да нема доказа да је оптужени 15.05.2020. године био присутан на мјесту убиства С. Ш.

Жалбом републичког јавног тужиоца се потенцира да побијаном пресудом није у довољној мјери цијењена чињеница да је оптужени С. Ш. био на лицу мјеста убиства, односно пар метара изнад пута којим је пролазило возило оштећеног и у којем је лишен живота оштећени, што потврђује пронађени ДНК профил осумњиченог на одломљеној грани дрвета у непосредној близини мјеста извршења кривичног дјела, већински заступљен у мијешаном ДНК профилу најмање три лица. Наводи се да потпуно паушалан, произвољан и неутемељен закључак суда који је, након што је утврдио доказаним да је С. Ш. у периоду од 16.04. до 01.05.2020. године, учествовао у осматрању кретања С. Ћ. и био на критичном мјесту при осматрању, када су његови биолошки трагови и доспјели на грану дрвета, што оптуженог повезује са радњом припремања убиства, 01.05.2020. године он одустао од ових активности, прекинуо са помагањем у извршењу кривичног дјела и отишао у Републику Хрватску. Оспоравајући чињенично утврђење побијане пресуде да је оптужени у периоду од 01.05. до 25.05.2020. године боравио на простору Републике Хрватске и налазећи потпуно неоснованим и неутемељеним поклањање вјере исказима свједока одбране М. В., А. М. и И. Ц., чији искази дају алиби С. Ш., жалбом је указано на невјеродостојност и некредитбилност исказа М. В. који није поткријељен и снимцима видео надзора његовог угоститељског објекта "Џубано", иако је од истог судија истраге Жупанијског суда у Сиску тражила да достави наведене снимке ради утврђења да ли се оптужени налази на њима. Указано је да суд није цијенио најважнији дио свједочења М. В. са рочишта од 12.11.2021. године када је изјавио да се са оптуженим у критичном периоду током маја 2020. године виђао сваки дан на тераси у свом угоститељском објекту на начин да је након доласка свједока у локал око 8-9 сати, исти слао поруку оптуженом, који би након тога долазио, а које свједочење је противрјечно свједочењу И. Ц., који је изјавио да је С. Ш. долазио у кафе бар "Џубано" заједно са М. В. и то "његовим возилом, кроз капију у двориште, а затим на споредни улаз је улазио у бар", што је био довољан разлог да се не поклати вјера исказима ових свједока, јер су очито срачуната само и једино на то да помогну С. Ш. у избјегавању кривичне одговорности. У оспоравању закључка о алибију оптуженом истиче се да није у довољној мјери цијењена чињеница да није званично евидентиран прелазак државне границе Босна и Херцеговина – Република Хрватска, ни у БиХ ни у Републици Хрватској, о уласку оптуженог у Републику Хрватску у мају 2020. године, за

разлику од његовог изласка из Републике Хрватске дана 25.05.2020. године, те да не постоји могућност да граничне службе Републике Хрватске не региструју његов улазак у ову државу, све и да се прихвати да граничне службе БиХ нису ажурно евидентирале излазак из БиХ. Оспорено је одбијање суда да прихвати Налаз и мишљење вјештака Грегора Ковача од 25.03.2023. године, цијенећи га незаконитим доказом, као и све доказе који из њега проистичу, по принципу „плода отровне воћке“, јер је вјештак, супротно наредби суда којим је одређено вјештачење снимака надзорних камера из Сиска, користио фотографију из Фотодокументације о извршеном тјелесном прегледу оптуженог, прибављеној без судске наредбе. У прилог томе се наводи да је при изради налаза вјештак користио фотодокументацију о извршеном тјелесном прегледу оптуженог, коју му је суд доставио, што произлази из стране 2. тачка 2. Наредбе, да се вјештаку доставља и ЦД медиј са фотографијама криминалистичке обраде оптуженог С. Ш. број УВ-665/20, због чега фотографије сачињене приликом криминалистичке обраде тада осумњиченог С. Ш. а не његовог тјелесног прегледа, и не накнадно по захтјеву вјештака, како то суд погрешно тумачи, нису незаконите, јер се у поступку криминалистичке обраде осумњичених лица од стране полиције фотодокументација се и не сачињава по Наредби суда. Налазећи потврду у наведеном ставу и у околности да се и сам вјештак на главном претресу дана 29.05.2023. године јасно изјаснио да је вршио увид и вјештачио само по наведеној наредби и доказном материјалу који је лично преузео од суда, жалба закључује да би наведени доказ потврдио да 14.05. и 15.05.2020. године, на свим угловима погледа седам појединачних камера, којима је сниман простор око бара “Цубано” у Сиску, нема оптуженог, чиме би “пало у воду” и свједочење М. В., А. М. и И. Ц..

У одговору на жалбу бранилац оптуженог Жељко Шурлан је указао на бројне чињенице које жалбом нису ни оспорене, а које иду у прилог оптуженом имплицирајући да је чињенично стање у том дијелу потпуно и правилно утврђено, укључујући и боравак оптуженог у Сиску 15.05.2020. године, те је оспорио горе наведене оцјене жалбе, посебно у погледу поткријељености и вјеродостојности свједочења М. В., као и противрјечности и контрадикторности његовог и свједочења И. Ц., те и у погледу одбијања првостепеног суда да прихвати налаз и мишљење вјештака Грегора Ковача од 25.03.2023. године, оцијенивши га као незаконит доказ.

Основано се жалбом доводи у питање правилност чињеничног утврђења побијане пресуде на којем се заснива закључак те пресуде о недостатку доказа да је оптужени починио кривично дјело које му се оптужницом ставља на терет. У том смислу жалба с разлогом оспорава правилност закључка те пресуде да је оптужени дана 01.05.2020. године одустао од активности, прекинуо са помагањем у извршењу кривичног дјела и отишао у Републику Хрватску, када се имају у виду чињенице, које првостепени суд прихвата доказаним, и то да је оптужени у периоду од 16.04. до 01.05.2020. године учествовао у осматрању кретања оштећеног С. Ћ., непосредно уз мјесто извршења кривичног дјела, када су његови биолошки трагови и доспјели на грану дрвета, што га повезује са радњом припремања убиства. Наиме, без обзира на нејасноће и недоследности у образложењу у погледу правног квалификовања тих радњи (припремање или помагање) у којима је према утврђењу побијане пресуде учествовао оптужени, тако што је заједно са још најмање два непозната лица учествовао у осматрању кретања оштећеног С. Ћ., те са још најмање пет НН лица у осматрању пута непосредно уз мјесто извршења кривичног дјела, закључак побијане пресуде да је оптужени одласком у Републику Хрватску почетком маја 2020. године, одустао од активности и прекинуо у помагању, не налази упориште у чињеничној основи побијане пресуде.

Наиме, и када се прихвати доказаност чињенице да је оптужени заиста и отишао у Републику Хрватску почетком маја 2020. године, то, код утврђене чињенице учествовања у осматрању кретања оштећеног С. Ћ. и пута непосредно уз мјесто извршења кривичног дјела, не искључује његово учешће у помагању, заједно са другим лицима, на начин да су и прије почетка маја 2020. године, створили услове и отклонили препреке за извршење кривичног дјела, извиђањем лица мјеста на ком су планирали лишити живота С. Ћ., те подесним алатом и предузетим радњама прилагодили двије локације на лицу мјеста, у Драгочају, у пошумљеном појасу поред локалног пута који су користили за своје скривање и скривање мотоцикла, те за осматрање и извршење кривичног дјела, тако што су поломили гране на двије локације и њима маскирали своје позиције на лицу мјеста, а што му се све оптужницом и ставља на терет. То из разлога што у побијаној пресуди није ни утврђено како, када и којом приликом је настао ДНК профил осумњиченог, пронађен на одломљеној грани дрвета у непосредној близини мјеста извршења кривичног дјела, већински заступљен у мијешаном ДНК профилу најмање три лица и то бесконтактни биолошки траг од тјелесних излучевина које нису пронађене, те су закључци побијане пресуде о одустанку оптуженог од активности и помагању, произвољни, а на шта се исправно указује жалбом републичког јавног тужиоца.

И у дијелу чињеничног утврђења побијане пресуде да је оптужени у периоду од 01.05. до 25.05.2020. године боравио на простору Републике Хрватске, које је засновао кроз поклањање вјере исказима свједока одбране М. В., А. М. и И. Ц., чији искази дају алиби оптуженом, исправно се жалбом указује да наведена свједочења у погледу алибија оптуженом до 15.05.2025. године нису поткријепљена ниједним објективним материјалним доказом, нити снимцима видео надзора угоститељског објекта “Џубано”, а ни званично евидентираним преласком државне границе Босна и Херцеговина – Република Хрватска, ни у БиХ ни у Републици Хрватској, о наводном уласку оптуженог у Републику Хрватску у мају 2020. године, за разлику од његовог изласка из Републике Хрватске дана 25.05.2020. године који је евидентиран. Дакле, у погледу утврђивања ове чињенице од одлучног значаја, првостепени суд није примијенио методолошки приступ у оцјени доказа који предвиђа одредба члана 295. став 2. ЗКП РС (савјесна оцјена сваког доказа појединачно и у међусобној повезаности). Вјеродостојност и увјерљивост таквих исказа потребно је цијенити са посебном пажњом, у њиховој укупности, доводећи их у везу са осталим provedеним доказима, чиме је правилност утврђеног чињеничног стања доведена у сумњу.

Цијенећи све наведено, а како супротни наводи браниоца оптуженог из одговора на жалбу нису могли утицати на другачије одлучивање, овај суд је, на основу одредбе члана 329. став 1. тачка б) ЗКП РС, уважио жалбу Републичког јавног тужилаштва, укинуо побијану првостепену пресуду и предмет вратио истом суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку ће тај суд отклонити чињеничне недостатке на које је указано овим рјешењем, све доказе изведене на главном претресу оцјенити на начин како то прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС, па донијети правилну и закониту одлуку, за коју ће дати јасно и аргументовано образложење, у складу са одредбом члана 304. став 7. ЗКП РС.

Записничар

Предсједник вијећа

Ања Давидовић

Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић